

27. Fra H. Fendall angaaende Laxefiskeriet (indbragt den 10de Marts 1880 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Wille).

Andrageren mener, at det vilde være til stor Nytte for dette Fiskeri, om vor Lovgivning i Righed med andre Landes indeholdt hensigtsmæssige Forordninger derom. Som saadanne anbefaler han, at Laxefiskeriet kun maa udøves i Lidsrummet fra 1ste Marts til 1ste September; at alle Hindringer i Naerne, saafom Dæmninger, Møllediger osv., skulle holdes aabne hver Uge fra Lørdag Aften til Mandag Morgen; at der paa det Strengeste freedes om Stimer af unge Lax; at Gierne af Vandløb, hvori der findes Lax, skal kunne forhindre enhver anden i at drive Laxefiskeri der, og at det forbydes at drage med Net efter Lax nærmere end $\frac{1}{2}$ Mil fra Udløbet af saadanne Vandløb. Ved Gjennemførelsen af slige Foranstaltninger mener Andrageren, at Laxmængden i vore Aarer i Løbet af faa Aar vilde forøges til det femdobbelte. Endelig henleder han Opmærksomheden paa det Unskelige i, at der for Ringkjøbing Fjords Vedkommende, ligesom Tilfældet er for Limfjorden, gives Bestemmelser for Størrelsen af Masker og Net.

Foreslaas henvist til Indenrigsministeren.

28. Fra Søren Jensens Enke i Atterup om en Understøttelse til hendes Søn eller i alt Fald om fri Proces i en Sag angaaende en ham formentlig tilkommende Invalideunderstøttelse (indbragt den 13de Marts 1880 af Folkethingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds, Rasmussen).

Efter at den Paagjældende var bleven udfireven ved Sessjonen for 1866, blev han indkaldt til Tjeneste ved 13de Bataillon, hvor han gjorde Tjeneste som Menig, indtil han i September 1867 blev kasseret som sindssyg. Han har derefter været anbragt paa Sindssygeanstalten Bidstrupgaard ved Roskilde, hvorfra han er udfireven som uehelbredelig; nu har han Ophold hos Moderen. Af to Andragendet vedlagte Attester fra Læge Budtz i Nænes og Pastor Pihster i Grevinge ses, at hans Tilstand er saaledes, at han er ude af Stand til at forsyge sig selv. Under sin Tjenestetid som Soldat har han isølge en — ligeledes vedlagt — Meddelelse fra Kompagnichefen været tildelt mange Straffe for Overtrædelse af de militære Befalinger, forinden det blev klart, at han led af Sindssygdom. Da hans Moder ikke kan forudsætte, at en sindsforsviret og altsaa utilregnelig Person „mange Gange“ er bleven idømt Straffe, som kræve fuld Tilregnelighed, og saaledes maa antage, at Sindssygdommen ikke har været tilstede, da han tiltraadte sin militære Tjeneste, men at den er opstaaet og har udviklet sig under Udøvelsen af hans militære Pligter, har hun ment, at han maatte være berettiget til Invalideforsørgelse, da Lov af 9de April 1851 om Pensionering af Militæretaten bestemmer, at Enhver, der ved Udøvelsen af sine militære Tjenesteplichter har faaet en saadan Svaghed, at han for bestandig eller for en Tid maa udtræde af den militære Tjeneste, betragtes som Invalid og har selv efter en nok saa kort Tjenestetid Krav paa Statens særlige Forsørg. I Januar 1868 har Andragerinden derhos henvendt sig til Krigsministeriet med et Andragende om Forsørgelse men faaet Afslag, hvorfor hun nu søger Rigsdagens Medvirkning til, at der maa blive tillagt hendes Søn en saadan Understøttelse, eller at der, forsaavidt dette ikke kan ske, maa tilstaaes hende fri Proces til at lade Spørgsmaalet afgjøre ved Domsfolene.

Foreslaas af Udvalget henvist til Krigsministerens Undersøgelse.

29. Fra 61 Beboere af Fredericia angaaende en Byggesgift, som hviler paa nogle Jordlodder der i Byen (indbragt den 20de Marts 1880 af Folkethingsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds, Smith).

Andragerne formene, at den Byggesgift, der i Genhold til Forordningen af 18de Oktober 1811 hviler paa deres Jordlodder, maatte falde bort af sig selv, efter at disse Sorder i Genhold til Lov af 11te Februar 1863 ere paalagte almindelig Hartkornsskat. Efter at en Klage over dette dobbelte Skatteforhold er bleven afvist af Byraadet og derefter af Ministriet, søge Andragerne nu Rigsdagens Medvirkning til, at de fremtidig kunne slippe med at betale Hartkornsskat af deres Sorder.